

“ Ik ben de Verrijzenis en het Leven. ”

Liefdevol en vroom aandenken aan
Mevrouw

**MARIE-LOUISE
VANDERPUTTEN**

echtgenote van
de heer ALBERT VAN WIJNENDAELE
geboren te Deux-Acren
op 16 oktober 1914 en godvruchtig overleden
te Geraardsbergen op 10 januari 1984,
gesterkt door de H.H. Sacramenten der
zieken.

De Families

VANDERPUTTEN
VAN WIJNENDAELE
DEMORRE
BROECKAERT

danken u oprecht voor de blijken
van genegenheid en deelneming in hun
rouw en voor uw vroom gebed.

Dankbaarheid en droefheid vervullen ons hart.
Dankbaarheid om alles wat moeder ons
meegegeven heeft, om haar liefdevolle zorg,
om haar woord en voorbeeld, om haar jarenlange
dienstbaarheid in Covda.
Droefheid om haar vroegtijdig heengaan, waar wij
met al onze toewijding en liefde machteloos
stonden tegenover een onverbiddelijke ziekte.

Maar in de troostvolle woorden van de Heer
“Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Wie in Mij
gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven”, heeft
zij de kracht gevonden om haar levensweg
te gaan ten einde toe, in volle overgave aan
Gods wil ... ook toen het een ware kruisweg was
geworden.

Gelovig sterven is immers afscheid nemen van de
tijd, niet van het leven. Gelovig sterven is het
ene mysterie verlaten om het andere in te gaan.
Het is op het woord van Jezus de hoop
verwisselen voor de zekerheid dat God liefde is.

“Almachtige God en Vader, in uw barmhartigheid
bevelen wij onze echtgenote en moeder. Moge
zij bij U de beloning vinden voor al het goede
dat zij met uw genade tot stand heeft gebracht,
en vergeving voor elk menselijk falen.
Breng ons allen eens thuis in uw vrede en
vreugde voor goed, door Christus, onze Heer.”

druk pauwels